Mahşerdeki hesaba güvenirsek yanlış yapmayız

İstanbul'dan Ergin Boz: "Farz edelim ki Bir arkadaş bile bile hakkımı yedi, iade etmiyor ve helâlleşmiyor. Ben de bu arkadaşın gıybetini yapsam mahşerde haklarımız takas olur mu? Ben bu gıybetin mesuliyetinden kurtulur muyum?"

GIYBETE FETVA MI ARIYORUZ?

Dünyada ödenmeyen, helâllik de alınmayan hak ihlâli mahşere kalır. İhlâl eden kişiyi mahşerde dünyaya göre daha zor bir ödemeye tabi kılar. Çünkü dünyada ödediğinde veya helâllik aldığında, barışı, hakkı, Allah korkusunu ve mahşerdeki hesabı önemsediği için sevap da kazanacaktır. Mahşere kalması durumunda ise pırlanta sevaplardan mahrum kalmakla beraber, elindeki sevaptan harcayacaktır. Bu ise ebedî hayat için tam bir handikaptır.

Gıybet gibi bir günah hiçbir şey kazandırmamakla beraber, elindekini de zayi etmeye sebeptir. Gıybet sadece nefsin hoşuna gider. Akl-ı selimin, vicdanın, dinin, Hz. Peygamberin (asm), Allah'ın hoşuna gitmez. Madem bile bile hakkınız yendi, hukukunuz çiğnendi. Ve muhatabınız bundan dolayı tövbe ve nedamet içinde değil, ödemiyor ve helâlleşmiyor. Ya o bu meselenin kendi hakkı olduğuna inanıyor, ya da sizin hakkınız olduğunu teslim ettiği halde aymaz bir tutum içindedir.

Eğer ikincisi ise, sizin için iki yol gözüküyor:

1) İşi hakem kişilere veya mahkemeye taşımak, ispatlamak ve hakkınızı almaya çalışmak.

2) Bu yol ile de alamıyorsanız işi ahirete bırakmaktır. Kavga yapmak değildir. Ahirette her haklıya hakkı verilecektir. Boynuzsuz koyunun hakkının boynuzlu koyundan alınacağı bir hak ve hukuk gününe güvenmek ve meseleyi gıybet konusu yapmaktan uzak durmaktır.

Artık bundan sonra gıybet gibi zehirli bir zevk bizden götürecektir. Bize bir katkısı ve getirisi olmayacaktır. Gıybete meydan vermeyip unuttuğumuzda ve mahşerin

hukukuna güvendiğimizde ise kazanan biz olacağız. Gıybetin, ateşin odunu yediği gibi salih amellerden ve mahşere dönük hukuktan yediğini unutmamak gerekir.